

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8980

гр. С., 08.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

като разглежда докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20231110103137 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството е образувано по искова молба на С. П. К., ЕГН *****, със съдебен адрес в гр. С. ул. (АДРЕС), чрез адвокат Х. Р. от САК Адрес: гр. С. ул. (АДРЕС) Тел: **** * против „(ФИРМА) С.“ ЕАД, ЕИК *****, с адрес. гр. С., ****, обл. С., общ. „КС“, ул. (АДРЕС) представлявано от А.С.А. и И.И.Е..

След проверка на исковата молба по аргумент от чл.129, ал.2 от ГПК, съдът е приел, че същата не отговаря на изискванията на чл.127, ал.1 и чл.128 от ГПК и я е оставил без движение.

По делото е постъпила молба с която са отстранени нередовностите на исковата молба, поради което съдът следва да се произнесе по искането за допускане на обезпечение.

Твърди се в исковата молба, че е било образувано ч.гр.д. № 38110/2014г. по описа на Софийски районен съд, II ГО, 58 състав и на 21.07.2014г. е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение за сумата в общ размер на 3512,96 лв.

Твърди се, че на 03.11.2014г. е било депозирано Възражение с вх. № 3155323, съдържащо се на л. 14 от делото, с което в цялост е оспорено задължението.

Твърди се, че това възражение не е било подписано от ищцата. Твърди се, че след възражението на кредитора са били дадени указания и на 19.12.2014г. „(ФИРМА) С.“ ЕАД е подала в Софийския районен съд Искова молба с вх. № 19866 срещу С. П. К. за установяване на вземането за консумирана и незаплатена ТЕ за периода м. 05.2011 г. - м. 04.2013 година, като е било образувано гр.д. № 70759/2014г. по описа на СРС, ГО 58 състав.

Твърди се, че по гр.д. № 70759/2014г. по описа на СРС, ГО 58 състав на 05.05.2016г. е постановено Решение № 5890, с което е признато за установено, че С. П. К. дължи на „(ФИРМА) С.“ ЕАД сумата в размер на 3484,00 лева, представляваща цена за доставена ТЕ и дялово разпределение за имота, находящ се в гр. С., ул. (АДРЕС) за периода м. 05.2011г. - м. 04.2013г. ведно със законната лихва, считано от 10.07.2014г. и сумата от 571,87 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на посочената сума за периода

30.06.2011г. до 19.06.2014г. Твърди се, че със същото решение ищцата е била осъдена да заплати на „(ФИРМА) С.“ ЕАД сумата от 685,85 лв. - разноски за държавна такса, депозит за експертизи и юрисконсултско възнаграждение в исковото производство и сумата от 454,67 лв. - разноски за държавна такса и възнаграждение за юрисконсулт в заповедното производство. Сочи се, че Решението е влязло в законна сила на 02.09.2016г. и въз основа на него са били издадени два изпълнителни листа в полза на „(ФИРМА) С.“ ЕАД. Твърди се, че въз основа на основа на втория издаден ИЛ от 04.02.2020г. е образувано ИД № 839/2020г. по описа на ЧСИ С.Х., рег. № 863 в КЧСИ, което също е висящо и се предприемат изпълнителни действия.

Твърди се, че изготвянето - попълването, подписването и депозирането по ч.гр. д. № 38110/2014г. по описа на Софийски районен съд, II ГО, 58 състав на Възражение с вх. № 3155323/03.11.2014г. представлява престъпно обстоятелство, имащо значение за отмяната на влязлото в сила Решение № 5890 от 05.05.2016г., постановено по гр.д. № 70759/2014г. по описа на СРС, ГО 58 състав, чието установяване се иска с настоящия иск.

Твърди се, че е извършено престъпление - използване на неистински документ, което е извършено на 03.11.2014г. с депозиране на процесното Възражение в съда и се твърди, че към датата на депозиране на исквата молба - 20.1.2023 година, е изтекла абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 НК, вр. с чл. чл. 80, ал. 1, т. 4 от НК, което обуславя допустимост на иска, доколкото не съществува обективна възможност престъпното обстоятелство да бъде разкрито по специалния наказателноправен ред, а то значи, че е налице правен интерес от предявяване на иска по чл. 124, ал. 5 ГПК.

Твърди се, че установяването на престъпното обстоятелство е от значение за гражданско правоотношение или за отмяна на влязло в сила решение, като се сочи, че в конкретния случай установяването на това престъпно обстоятелство безспорно е от значение за отмяната на влязлото в сила Решение № 5890 от 05.05.2016г., постановено по гр.д. № 70759/2014г. по описа на СРС, ГО 58 състав по аргумент от чл. 303, ал. 1, т. 2 от ГПК.

С оглед на горното се иска от съда да постанови решение, с което да установи престъпното обстоятелство, извършено по ч.гр.д. № 38110/2014г. по описа на Софийски районен съд, II ГО, 58 състав с изготвянето и депозиране на Възражение с вх. № 3155323, съдържащо се на л. 14 от делото, с което в цялост е оспорено задължението от името на ищцата .

С исквата молба е заявено искане за допускане на обезпечение на предявения установителен иск и налагане на обезпечителна мярка – „СПИРАНЕ на изпълнителното производство по изпълнително дело № №201884404033490/2018 година по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 840 в КЧСИ и спиране на изпълнителното производство по изпълнително дело № 839/2020г. по описа на ЧСИ С.Х., рег. № 863 в КЧСИ, като се твърди, че продължаването на изпълнението по посочените дела би довело до недопустимо засягане на права на ищцата в случай, че бъде уважен предявеният иск и след успешно провеждане на производство по отмяна на влязлото в сила Решение № 5890 от 05.05.2016г., постановено по

гр.д. № 70759/2014г. по описа на СРС, ГО 58 състав, въз основа на което са издадени двата изпълнителни листа на основание на които са образувани изпълнителните дела, чието спиране се иска.

При горното за да се произнесе по искането за допускане на обезпечение съдът съобрази следното:

Категорично е, че по своята правна същност обезпечително производството е уредена от закона самостоятелна форма за защита на граждански права. То от своя страна доколкото засяга съдебна намеса в правната сфера на ответника се следва и е допустимо при кумулативното наличие на регламентираните в ГПК предпоставки – по аргумент от разпоредбата на чл. 391 от ГПК.

Съдът е длъжен да следи и прецени наличието на: допустимост на исковата защита, вероятна основателност на същата, която следва да се изведе от анализа на представените на този етап от обезпечителното искане писмени доказателства – и обезпечителна нужда от постановяване на обезпечението, както и посочване от молителя на адекватна на вида и естеството на охраняваното право обезпечителна мярка.

При горния анализ на характера на производството и предпоставките за допустимост и основателност на заявеното искане за допускане на обезпечение на иск, настоящия съдебен състав приема заявения иск за допустим.

С разглежданата молба съдът приема, че е заявен конкретен установителен иск с правно основание чл.124, ал.5 от ГПК, който е предявен от лице което има правен интерес, като последния се извлича от твърденията в исковата молба. Несъмнено е, че в разглежданата искова молба са посочени всички съществени елементи на основанията на които ищцата основава исковата си претенция, така, както са изискванията на чл. 127 ал.1 от ГПК. Налице е детайлно описване на обстоятелствата, на които се основава всяка претенция, заявени са правоизключващи възражения и твърдения.

Относно вероятната основателност на исковата претенция, съдът следва да посочи, че на фазата на обезпечителното производство не е необходимо провеждането на пълно главно доказване по смисъла на чл.154 от ГПК. При това от приложените към молбата за допускане на обезпечение писмени доказателства може да са направи извод за наличието вероятна основателност, която така установена на този етап на производството не обвързва съда при окончателното му произнасяне в решение по същество на спора.

По аргумент от разпоредбата на чл.391, ал.1, т.1 от ГПК съдът приема, представените с молбата писмени доказателства за убедителни такива.

Съдът прави извод, че в казуса, са налице в кумулативност всички посочени по-горе условия. Допустимостта на сочената установителна искова претенция – такава с правна квалификация чл.124, ал.5 от ГПК е безспорна. Следва да се посочи, че допустимостта на претенцията се и основава на обследване на фактическите твърдения на ищеца относно възникването на негово право на иск спрямо ответника.

Следва да се отбележи, че във връзка с твърденията и доказателствата съдът е

мотивиран да стори изводи за необходимост от обезпечението на исковата претенция, т.е. за наличието на обезпечителна нужда, доколкото описаните в исковата молба факти, сочат на такава, като съдът отчита и наличната опасност без допускане на исканото обезпечение да се накърнят без правно основание лични субективни права на ищцата и нейните законно защитими интереси.

Съдът съобразява, че по начало обезпечителната нужда се предполага и при липсата на данни, които я опровергават, следва да се приеме, че тя съществува, още повече, че наличието на обезпечителната нужда не винаги следва да се доказва от търсещия обезпечителна защита.

По отношение на адекватността на обезпечителната мярка, съдът е на становище, че поисканата такава – „спиране на изпълнението по изпълнително производство“ в достатъчна степен охранява правата и интересите на ищцата. За настоящия съдебен състав, тази обезпечителна мярка е адекватна и подходяща с оглед обезпечителната нужда и вида на охраняваното право. Адекватността на обезпечителната защита предполага еквивалентост между нуждата от същата и естеството на правото, което се цели да се съхрани, поради което с оглед характера на установителната искова претенция – тази по чл.439, ал.1 от ГПК – оспорване на дълга на основание факти, настъпили след издаване на изпълнителния титул, въз основа на който е образувано соченото изпълнително производство е именно съответната обезпечителна мярка на търсената защита.

Мотивиран от горното и на основание чл.389, ал.1 от ГПК във връзка с чл.397, ал.1, т.3 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ на предявения от С. П. К., ЕГН *****, със съдебен адрес в гр. С. ул. (АДРЕС), чрез адвокат Х. Р. от САК Адрес: гр. С. ул. (АДРЕС) Тел: **** * против „(ФИРМА) С.“ ЕАД, ЕИК *****, с адрес. гр. С., ****, обл. С., общ. „КС“, ул. (АДРЕС) представлявано от А.С.А. и И.И.Е., установителен иск с правно основание чл.124, ал.5 от ГПК с петитум: „Да се признае за установено в правоотношенията между С. П. К., ЕГН *****, със съдебен адрес в гр. С. ул. (АДРЕС), чрез адвокат Х. Р. от САК Адрес: гр. С. ул. (АДРЕС) Тел: **** * против „(ФИРМА) С.“ ЕАД, ЕИК *****, с адрес. гр. С., ****, обл. С., общ. „КС“, ул. (АДРЕС) представлявано от А.С.А. и И.И.Е., наличието на престъпно обстоятелство, извършено по ч.гр.д. № 38110/2014г. по описа на Софийски районен съд, II ГО, 58 състав с изготвянето и депозиране на Възражение с вх. № 3155323, съдържащо се на л. 14 от делото, с което в цялост е оспорено задължението от името на ищцата, което възражение е неистинско.“, като **налага следната обезпечителна мярка – „Спиране на изпълнението по изпълнително дело № 201884404033490/2018 година по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 840 в КЧСИ и спиране на изпълнителното производство по изпълнително дело № 839/2020г. по описа на ЧСИ С.Х., рег. № 863 в**

КЧСИ.“.

Да се издаде обезпечителна заповед в полза на ищцата.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок, който за ищцата тече от връчването на определението, а за ответника – от връчване на съобщението за наложената обезпечителна мярка от съдебния изпълнител.

Съдия при Софийски районен съд: _____